

پرتوی فزان

طالقاز
محمود
آینه‌الله سید

خلاصه شده و بازنوشته‌ی
سید محمد رضا دین پور

کتابخانه آنلاین «طالقانی و زمانه ما»

سروش نامه	عنوان و نام پدیدآور	سید محمد رضا دین پرور
سرشناسه	عنوان و نام پدیدآور	سید محمد رضا دین پرور
مشخصات نشر	مشخصات ظاهري	مشخصات ظاهري
مشخصات ظاهري	مشخصات نشر	مشخصات نشر
شابک	وضعیت فهرست نویسی	وضعیت فهرست نویسی
موضع	عنوان دیگر	عنوان دیگر
عنوان	نامه زمانه قران	نامه زمانه قران
شناسه افزوده	یادداشت	یادداشت
شناسه افزوده	موضع	موضع
ردہ بندی کنگره	ردہ بندی دیوبی	ردہ بندی دیوبی
شماره کتابشناسی ملی	BP۹۸/۱۳۹۸	BP۹۸/۱۳۹۸

به نام خدا

خلاصه شده و بازنوشتہ
سید محمد رضا دین پرور

موسسه انتشارات قدیانی

www.ghadyani.org

تلفن: ۰۴۳۱۰-۰۶۶۴-۲۲۶۴ (خط ۵) دورگاه: ۰۶۶۴-۰۴۳۱۰

پرتوی از قرآن

آیت‌الله سید محمود طالقانی

خلاصه شده و بازنوشتۀ سید محمد رضا دین‌برور

ویراستار: محبوبه کرمی طراح جلد: خسرو اشتری

کتابخانه آماده‌سازی: بخش هنری و فنی
«زمانه ما»

زیر نظر شورای بررسی

چاپ اول: ۱۳۹۸ تعداد: ۱۱۰۰ نسخه

شابک: ۴ - ۰۶۲۲ - ۰۸ - ۶۰۰ - ۰۸ - ۹۷۸ ISBN: 978 - 600 - 08 - 0622 - 4

کد: ۹۸/۳۴۳۹

چاپ و صحافی: چاپخانه قدیانی، تهران

کلیه حقوق محفوظ است.

۴۰۰۰۰ تومان

فهرست

تقریظ استاد دکتر بهاءالدین خرمشاهی	۱۱.....
مقدمه‌ی استاد دکتر سیدمحمدمهری جعفری	۱۴.....
عشق و تلاش، روشن‌بینی و نونگری	۱۹.....
طالقانی؛ امید و آرمان‌ها	۲۵.....
سوره‌ی اعلی.....	۳۱.....
شناوری؛ رمز رهایی * به ناله‌ی دف و نی در خروش و ولوله‌اند *	
بال بگشا و صفیر از شجر طوی زن * که ای حامل وحی، برتر خرام *	
در دایره‌ی قسمت، اوضاع چنین باشد * درخت سبز شد و مرغ	
در خروش آمد * اگر در باده اندازد رخت عکس تجلی را * هر که	
را بر رویش افتادی نظر * رفتن آسان بود ار واقف منزل باشی *	
برآوردم از بی‌قراری خروش * همه کارش ز خود کامی به بدنا می	
کشید آخر * گیاهی باش سبز باش از تاب شوقش * تو را چه بود	
که تا صبح می‌خوشیدی * که دولتی دگرت در پی است جاویدان	
سوره‌ی غاشیه	۵۳.....
وظیفه‌ی نبی؛ یادآوری و بیداری * خود، مایه‌ی عذاب خودند *	
سراب سرکشی؛ تلاش بی‌حاصل * اما نعمت‌های دیگر * ای که	

بُوقَي
بُوقَي
آن

خاک تیره را تو جان دهی * ای مبدل کرده خاکی را به زر

سوره‌ی فجر ۶۵

نه به سرکشی و ظلم و فساد * در شب تیره به روشنی چو چراغ *
شود مست وحدت ز جام است * شعاع دید و دریافت؛ ضامن رسیدن به
خیر * در نظر هوشیار * بخت این خاک از تلاش ما گشود * سرکشی
کرد و فکنده‌یمش ز پای * دیوها کردند دریان و وکیل * برج و بارویت؛
خدایم بشکند * در بند خودپرستی و خودکامی * تا دیگران گرسنه و
مسکین‌اند * فکرتاشان یکسره آز و هواست * همه بسیط زمین رو نهد
به ویرانی * ای ظهور جلوه‌های لازوال * چشم اگر داری بیا بنمایمت
* پرده برانداختی کار به اتمام رفت * بیا بیا که نصیب تو هست جلوه‌ی
دوست

سوره‌ی بلد ۹۷

آزادی بندیان * دل به محبوب حجازی سسته‌ایم * زین جهت با راه
او پیوسته‌ایم * تحولی است که از رنج‌ها پدید آید * غرور و غفلت و
بی‌دردی * آگاهی؛ طریق رهایی * گرچه عین ذات را بی‌پرده دید * در
کشش‌ها؛ اختیار * به چشم باز توان شب شناخت راه از چاه * راه انبيا؛
رهایی محرومان * گشایید این بندها را گره * نجات از خودخواهی‌ها و
غفلت‌ها؛ در سایه‌ی وحی * بیا که صحبت یاران غنیمت است ای دوست
* حق پوشان آتش افروز

سوره‌ی شمس ۱۱۷

دهقان بذر خویش * حکمت‌هایی علمی و ظریف * پس آنگه سوی
آسمان کرد روی * جهان آفرینش؛ ظرف تکامل انسان * خود را برهاندمی
ز سرگردانی * در بیابان به شوق کعبه‌ی دوست * از کهکشان تا انسان *
زمینه‌سازان ظلم و طغيان * کوتاه‌اندیشي، قانون گریزی، سرکشی...، آنگاه
عذاب * که تو خشم گیری بهقدر گناه

سوره‌ی لیل ۱۳۳

کوشش‌ها و کشش‌ها * که تاریک شد چشم‌هی آفتاب * هر لحظه رنگی
 بت عیار درآید * هرچه کنی به خود کنی * به جز از عشق تو، باقی
 همه فانی است * بقای جاودا نش ده که حسن جاودان دارد * خدا هم
 در تلاش آدمی است * پر تگاه حق پوشی و روی گردانی * رابطه‌ی تقوا و
 بخشش * خدمت به خلق، دیدار روی دوست

سوره‌ی ضحی ۱۴۹

دست نوازش وحی * به ذات پاک حق و آفتاب سلطنتنش * که او تو را
 نگذارد، به لطف بردارد * جبرئیلش هم مددها می‌رساند * مهر خداوند،
 چون تابش خورشید و جلوه‌های ماه * بردهد شاخ امید تو ثمر * رهرو
 ما اینک اندر منزل است * ما بسی گم گشته باز آورده‌ایم * ما بسی
 بی‌توشه را پرورده‌ایم * یتیم خسته راز پای برکن خار * که به شکر
 پادشاهی، ز نظر مران گدا را * بر چو تو دلبری سزد هر نفسی نثار جان

سوره‌ی انشراح ۱۶۵

سختی‌ها و قدرت‌های غیر خدایی را ندیده بگیر * جای دریا و گهر
 سینه‌ی تنگی نبود * گره ز قلب تو بگشود رب و دود * دولت آمد به بر و
 بخت و سعادت برسید * تا قیامت، باقی اش داریم ما * مژده‌گانی بده ای
 دوست که محنت بگذشت * بر این کار نیکو تو خود برگمار * این مقامت
 برتر از چرخ بلند

سوره‌ی تین ۱۷۷

از خاک تا خدا * زین همایون میوه کز هر شاخصار آورده‌ای * شهر یاران
 است و خاک مهربانان این دیار * هیچ موجود نیست چون تو تمام *
 از اوج سر بلندی افتی به خاک پستی * اجر صبری است که در کلبه‌ی
 احزان کردم * چه سود چون دل دانا و بینا نیست * به امر و رای و تدبیر
 و مراد اوست گردون را

می‌رسد

سوره‌ی خلق ۱۸۷

رنگین کمان اعجاز * بخوان به نام گل سرخ در صحاری شب * راز طغیان و سرکشی * ای بد معاملت به همه هیچ می‌خری * نترسی که بر تو فند دیده‌ام؟ * در خواری و عذاب ابد جاودان شود

سوره‌ی قدر ۲۰۱

شبی! ناگهان خورشید * آن شب قدر که این تازه براتم دادند * شب تقديریزدانی که طالع‌ها در او باشد * غم به کناره می‌رود مه به کنار

سوره‌ی بینه ۲۱۱

تنها رهنما: دلیل و حجت و برهان * سالک از نور هدایت ببرد راه به دوست * به هر حرفی، صد مقال آورده است * حقیقت را کتاب و دفتر اینجاست * پرستشگاه ماه و اخترا اینجاست * آتشی کامد عذاب کافران * نیست عیشی در جهان مانند عیش بزم عشق * هوای هواک رضای رضاک

سوره‌ی زلزال ۲۲۳

هرچه کنی به خود کنی * آغاز عالم غلله... پایان عالم؛ زلزله * بر تو پرده‌ی اسرار اگر بدرد * وانها که کرده‌ایم یکایک عیان شود * هر تخم که کاری ثمر آن دروی فیض

کتابخانه آنلاین «طالقانی و زمانه ما»

سوره‌ی عادیات ۲۲۹

به لحظه‌های ناب جهاد * هر که مقصودش تو باشی تا نفس دارد بکوشد * ای سخت گمان سست‌پیمان * چشم‌انداز پرشور * بر این داستان نیز باشد گواه * به هر چه در دل ما بگذرد تو آگاهی

سوره‌ی القارعه ۲۳۵

سبکبان ساحل‌ها * زان میان پروانه را در اضطراب انداختی * خوش می‌کند به باده‌ی مشکین مشام جان * خوش باش که ظالم نبرد راه به منزل

سوره‌ی تکاثر ۲۳۹

بازیچه‌ی مال و مقام * عمر بگذشت به بی‌حاصلی و بواهوسی * به خیره
همی چون کنی افتخار * شاهبازان طریقت به مقام مگسی * وزین نعمت
بپرسش تا چه گوید

سوره‌ی عصر ۲۴۵

زمان، کوره‌ی زیان و تکامل انسان * هان ای زیان رسیده وقت تجارت
آمد * دریاست مجلس او دَریاب وقت و دُریاب * کوشش هر حق‌گذاری
یاد باد

سوره‌ی همزه ۲۴۹

زوال مال و قدرت * کفرست در این مذهب، خودبینی و خودرایی *
همایی چون تو عالی‌قدر، حرص استخوان حیف است * این دوده بین که
نامه‌ی من شد سیاه ازو

سوره‌ی فیل ۲۵۵

پیش در آمد بعثت * به نیروی یزدان کیهان خدای * که کید دشمنت
از جان و جسم دارد باز

کتابخانه آنلاین «طالقانی و زمانه ما»

سوره‌ی قریش ۲۵۹

منّت خدای را عزّوجلَ * ای قصر دل‌افروز که منزلگه انسی * بپاش تخم
عبادت حبیب من زان پیش * ای گدایان خرابات خدا یار شما است

سوره‌ی ماعون ۲۶۳

وای بر دین داران * بت ساختیم در دل و خندیدیم * خون یتیم در کشی
و خواهی * آموزگار خلق شدیم اما... * ز آتش زهد ریا خرمن دین
می‌سوزد * نزد اینان مال مردم لقمه‌ی یک لحظه شد

- ۲۶۹ سوره‌ی کوثر.....
تنها وارث تمام مفاحر او * جام کوثر خود به دست اوست پُر * من همان دم
که وضو ساختم از چشمهدی عشق * شده تیره، روز جفاپیشگان
- ۲۷۵ سوره‌ی کافرون.....
مذهب علیه مذهب * ای که باشد لات و عزایت خدای * من نجومیم
آنچه را معبد توست

۲۷۹ سوره‌ی نصر.....
یاری خدا نزدیک است * چون خدا بودی به هر جا یاورش * کنون
نو شود روزگار کهن * تو دل همچون نور اندر آن تیره شب * تو را باد
پیروزی از آسمان

۲۸۵ سوره‌ی لہب.....
دوخ جنگ افروزان * که نام تو باد از جهان، ناپدید * ز مال بولهب و
جنس او نمی‌بینی * گفتند سوز آتش باشد نصیب ظالم * که از برای
فضیحت، فسانه‌شان یاد است

بُوقی
مِنْ آن

۲۹۱ سوره‌ی اخلاص.....
آن تکیه‌گاه * اوست باقی و دگرها همه در وی فانی * در «احد» چون
اسم او یک جلوه کرد * در سرای وجود، غیر تو نیست

۲۹۷ سوره‌ی فلق.....
وای از دست‌های پنهان * برآی ای صبح روشن دل خدا را * از سر ما
شر هر کس دور دار * ما را شبی است از دل فرعون تیره‌تر * بپرهیز
زان مرد ناسودمند

۳۰۳ سوره‌ی ناس.....
افسونگران و سوسه‌گر * آفاق را کن به نفس، مشکل بار صبح * آدمی را
دشمن پنهان، بسی است * در سینه می‌کنند و سوسه، اشرار انس و جن